

AKROPOLITANEC

ZA BOLJŠEGA ČLOVEKA IN BOLJŠI SVET

ZAPOLNITI ŽIVLJENJE

NOV MODEL CIVILIZACIJE

KROMLEKI IZ
ALMENDRESA

FILOZOFIJA

KULTURA

PROSTOVOLJSTVO

www.akropola.org

ART KAMP IN VESELA FIZIKA :)

2019!

OBIŠČITE
MESTNI PARK MARIBOR!

Vabimo mlade in mlade po srcu, vse, ki želite
spoznavati zakone sveta, na katerem živimo, na kar se da praktičen način!

četrtek, 27. 6., od 16h do 20h
petek, 28. 6., od 16h do 20h
sobota, 29. 6., od 10h do 13h in od 16h do 20h

AKROPOLITANEC

NOVA AKROPOLA | kulturno društvo

www.akropola.org

JUNIJ 2019 | ŠT. 47

NASLOV

NOVA AKROPOLA | Ljubljana

Wolfova 8, 1000 Ljubljana

01/25 11 487

NOVA AKROPOLA | Maribor

Tyrševa 7, 2000 Maribor

02/620 32 40

040 709 955

ODPIRALNI ČAS:

PON–ČET 18h–22h

IZDAJATELJ

NOVA AKROPOLA SLOVENIJA

akropolitanec@akropola.org

UREDNIŠTVO

Glavni urednik: Stjepan Palajsa

Urednik: Andrej Praček

Prevajalka in lektorica: Klavdija Blažun

Grafična oblikovalka: Nija Androjna

V TEJ ŠTEVILKI:

• FILOZOFIJA: ZAPOLNITI ŽIVLJENJE	5
• DRUŽBA: NOV MODEL CIVILIZACIJE	7
• UGANKE ZGODOVINE: KROMLEKI IZ ALMENDRESA	10
• EX LIBRIS: DAMMAPADA – SVETOVI	13

B E S E D A
U R E D N I K A

Vsaka stvar je z razlogom takšna, kakršna je. Vse ima svoj vzrok v preteklosti in svoj smisel v prihodnosti. Tako je v naravi vse lepo urejeno, kar kaže na inteligenco, ki deluje v ozadju vsega vidnega.

Človekova inteligenca je sorodna inteligenci narave. Med poznanimi kraljestvi živih bitij je človek edini, ki premore inteligenco in seveda svobodno voljo, s katero odloča, ali in kako bo inteligenco uporabil. Človek torej lahko deluje v skladu s smislom ali ne. Njegove stvaritve so lahko lepe in konstruktivne ali pa grde in kaotične. Zato so vse neharmonične stvari, ki jih vidimo, lahko izključno plod človeka, in sicer tistega, ki ni uporabil svoje inteligence.

Inteligenca je sposobnost pravilne izbire s perspektive velikega življenja, katerega del smo tudi sami; torej pravilne izbire ne iz našega ozkega (krajeno in časovno omejenega) gledišča, temveč takega, da bodo naše izbire in naša današnja dejanja kot dobro posejana semena pozneje obrodila, kar bo hrana tako za druge kot za nas.

Biti inteligenten še ne pomeni nujno imeti veliko znanja, temveč inteligenca pomeni sposobnost prepoznavanja pomembnih stvari. Tak človek torej spoznava zakone narave in prek njih misterij življenja.

Zakaj živimo, od kod prihajamo in kam gremo?

Če se o teh osnovnih vprašanjih ne sprašujemo, pomeni, da ne živimo, temveč da le životarimo in – kakor pravi ljudski rek – krademo bogu čas. Našemu telesu je bilo vdahnjeno življenje in ustvarjene so bile okoliščine, da bi z njim nekaj naredili. Če zgolj iščemo zadovoljstvo, prestiž, naklonjenost, ki so sami sebi namen, potem se obnašamo kot otroci. Torej nismo še dovolj dorasli, da bi razumeli in udeležili svojo vlogo. Kdor pa vsaj delno razume ali sluti, da je v življenju še kaj več od praznega zadovoljevanja čutil, čustev in intelekta, a nima dovolj močne volje, da bi svoje življenje pravilno usmeril, potem se obnaša kot tat, saj uporablja svojo energijo drugače, kot je namenjeno – v neskladju s tistim, za kar mu je bila dana.

Morda se sliši, kot da se pred nas postavlja nekakšna nedosegljiva zahteva, ki ji še nismo dorasli. Vendar ne glejmo absolutistično, saj nam vendarle vse ne more biti jasno. Plemenit človek še ni nujno modrec, je pa na poti k modrosti ...

Če torej čutimo, da obstaja globlji misterij življenja, ga odkrivajmo, da ga bomo nekega dne lahko razumeli. Če čutimo, da obstaja smisel življenja, poglejmo tok življenja skozi vso poznano zgodovino in poiščimo logiko, tisto logiko, o kateri nam govori tradicionalno izročilo, in verodostojnost tega izročila preverimo z našimi in tujimi izkušnjami.

Kako bomo razumeli, kam iti in kako živeti, če še nismo temeljito raziskali niti naše preteklosti?

Morda nam res ne morejo biti jasni vsi časovno oddaljeni ekstremi, vendar zadošča že, če skušamo čim bolj razumeti dosegljivo preteklost, da bi se na temelju izkušenj lahko

usmerili v tisti del prihodnosti, ki si ga še lahko predstavljamo. Vmes med enim in drugim pa obstaja tudi naš *zdaj* in tu pridejo do izraza naše izbire.

Ne počnimo stvari, samo zato da ne bi stali na mestu, samo zato da se upravičimo pred lastno nesmrtno dušo, da naš obstoj vseeno ima nekakšen smisel. Nismo mi tisti, ki si moramo izmisliti smisel svojega življenja, kajti smisel je bil, še preden smo se rodili. Mi ga moramo le odkriti in se z njim uskladiti.

Andrej Praček, urednik

IZPOLNITI ŽIVLJENJE

DELIA STEINBERG GUZMAN

Sprašujemo se ... Kaj je življenje? Kaj pomeni živeti za filozofa?

Poseben način življenja, s katerim se sooča človek v zadnji stoletjih, povzroča pozabo nekaterih enostavnih, a pomembnih vrednot, medtem ko njihovo mesto zavzemajo stvari brez smisla. Zato je tako težko opredeliti, kaj je življenje.

Vsekakor je življenje veliko več od tega, da imamo telo in poskušamo zadovoljiti vse njegove kaprice, ker ga v resnici slabo in malo kontroliramo ter smo večinoma njegovi sužnji.

Prav tako življenje ni samo to, da v družbi zasedemo pomembno mesto, saj sta prestiž in hvala iluzorni senci, ki nas prav tako potopijo v iluzijo; to, kar obstaja danes, izgine brez posebnega razloga; tisti, ki danes povzdigujejo določeno ravnanje, ga bodo jutri enako zavzeto omalovaževali ...

Življenje ne more biti vsota moči ali bogastva, saj se z njima dogaja enako kot s hvalo in kritiko; ti se spreminjata kot igra sence in svetlobe, v kateri je težko prepoznati nekaj vrednega in trajnega.

Enako lahko rečemo za tistega, ki polaga svoje upe v človeška čustva, zlasti če jih s časom ne zna ohranjati in bogatiti. Zgraditi družino, ohraniti ime ali tradicijo, vse to je vredno, toda ... ali v celoti izpolni življenje? Mar se občasno ne pojavi globoko in skrito hrepenenje, ki si želi "nekaj več", da bi vse te druge stvari dobile nov pomen, ki ima večjo vrednost in smisel?

Nekateri se zaprejo v svoj študij in tu iščejo smisel obstoja; vedeti je samo eden od načinov izstopanja ... Nekateri pa, nasprotno, ne najdejo zadostnih sredstev, da bi zapolnili dolge ure nelagodja in bežijo v distrakcije; toda vse to je premalo, da bi zapolnilo praznino notranjega jaza, ki ob nas ostaja nem.

Za filozofa mora biti življenje veliko več od tistega, kar je bilo predstavljeno do sedaj. Živeti je šola, najcelovitejša in najtežja med vsemi. Telo, čustva in misli so orožja, ki nam pomagajo premagovati preizkušnje na tej zelo posebni poti učenja. Čas je velik učitelj, notranji jaz pa učenec, ki skozi celoten obstoj nabira izkušnje.

ŽIVETI JE ŠOLA, NAJCELOVITEJŠA IN NAJTEŽJA MED VSEMI.

S tega vidika imajo zunanje okoliščine relativno vrednost, ki je potrebna, da nam zagotovi ustrezne okoliščine za naš

razvoj. Vendar okoliščine niso bistvene, niti dokončne, niti ne naredijo človeka. Še več, kadar na okoliščine gledamo na tak način, nas prenehajo obsedati ter jih lahko veliko bolj vešče obvladujemo in spreminjamo. Šele takrat človek začne postajati gospodar svoje usode.

Živeti je dejanje odgovornosti pred samim sabo in pred drugimi. Filozof ne more živeti na kakršen koli način; njegova dejanja morajo imeti smisel in logiko, ki lahko presežeta golo fizično preživetje. V šoli življenja ima vsa svoj zakaj in s tem tudi svoj kako in čemu. Živeti je dejanje velikodušnosti do sebe in do drugih. Pomagati moramo sebi z učenjem in vsako pridobitev, vse naučeno deliti z drugimi, da bi obstoju podarili vrednost kot nenehno zavezo do sveta, v katerem prebivamo, zlasti do človeštva, katerega del smo.

ŽIVETI JE DEJANJE VELIKODUŠNOSTI DO SEBE IN DO DRUGIH.

Živeti pomeni ... biti živ. To ni skrivnost, to ni igra besed. Živeti pomeni čutiti se del vitalnega univerzuma, njegovih energij, jih izkoristiti in z njimi utripati. Tako lahko filozof iz življenja naredi večno dejanje, proti cilju popolnosti, ki je prav tako večna. 🙏

NOV MODEL CIVILIZACIJE

GILAD SOMMER

Ena najosupljivejših značilnosti starih civilizacij je enotnost njihovega načina življenja. Na Inštitutu umetnosti v Chicagu na primer najdemo čudovito stelo, najdeno med majevskimi ruševinami v Calakmulu v Mehiki. Kip prikazuje vladarja, ki opravlja delo visokega svečenika. Oblečen je v posebna obredna oblačila, v rokah pa ima pripomočke, ki mu pomagajo pri izvedbi pomembnega rituala. Po mojem mnenju je ritual povezan s koncem desetletnega cikla majevskega koledarja, ki je bil tako natančen, da lahko danes določimo točen datum njegove izvedbe. Kip je torej umetniški po svoji zunanji podobi, religijski po svojem pomenu, političen po svoji avtoritarnosti in znanstven po svojih merah.

Stari Egipt je drug primer enotnosti, ki se kaže v antičnih civilizacijah. Religija in posledično morala sta bili brezhibno integrirani v kulturo. Čeprav je imela religija več plasti, so bili vsi ljudje verni, vsaj do neke mere. Politika in religija sta bili neločljivi. Faraon je bil obenem visoki svečenik, ki je med letom sodeloval v številnih ceremonijah. Njegova vladavina je izhajala iz njegove poslušnosti bogovom, še posebej Maat, boginji pravice. Obenem je bila družba v Egiptu zelo naklonjena znanosti. Da so lahko zgradili izjemno poravnane piramide in templje, so morali poglobljeno poznati napredno inženirstvo in astronomijo, pri čemer so zagotovo uporabljali tudi nekakšno tehnologijo. Dejstvo je, da imajo arheologi še danes veliko teorij o tem, kako so Egipčani to dosegli. Nenazadnje je tudi egipčanska umetnost odsevala tako religijo kot politiko, hkrati pa je temeljila na natančnih matematičnih razmerjih, ki so plod natančnega opazovanja.

Te stare civilizacije in vizija, da bi njihova načela prilagodili za današnjo družbo, so navdihnile filozofa in ustanovitelja Nove Akropole Jorgeja Livrago. Zato je predlagal piramidni model civilizacije, ki bi temeljil na štirih vidikih: znanosti, religiji, politiki in umetnosti.

ZNANOST, RELIGIJA, POLITIKA IN UMETNOST

Znanost najpreprosteje razložimo kot iskanje resnice. V zahodnem svetu, ki ga močno zaznamuje aristotelovska tradicija, se znanost praviloma osredotoča na fizično stvarnost ali na tisti del narave, ki ga lahko zaznamo z našimi čutili. Na vzhodu sicer prevladuje tradicija, bolj podobna Platonovemu pogledu, v skladu s katero je fizični univerzum v resnici Maja ali iluzija, vsaj v smislu, da je vse fluidno, v procesu stalnega spreminjanja. Po tej tradiciji se za doseganje resnice ne moremo popolnoma zanašati na naša čutila. To je močna znanstvena tradicija, ki poudarja pomen raziskovanja notranjosti, subjektivnega sveta skozi refleksijo in meditacijo. Seveda sta obe tradiciji lahko pozitivni, če ju obravnavamo hkrati in če sta namesto finančnim ter drugim zasebnim interesom, ki spadajo pod trgovino in ne znanost, namenjeni boljšemu stanju v družbi.

**ZNANOST NAJPREPROSTEJE
RAZLOŽIMO KOT ISKANJE RESNICE.**

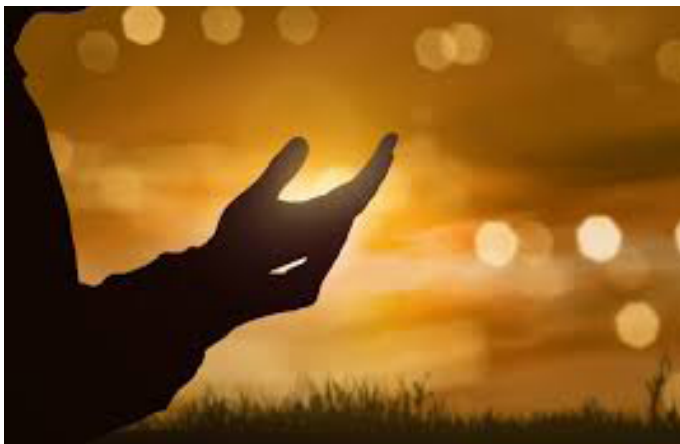

Religija, ki je pogosto v nasprotju z znanostjo, je zadnjih sto let na izjemno slabem glasu. Pogosto jo obtožujemo za številna zla dejanja v svetu, vojne in genocide, diskriminacijo ter dogmatizem.

Res je, da so bile številne grozote storjene "v imenu boga". A kriviti idejo in sam koncept religije za vse slabo, kar so naredili t. i. religiozni privrženci, je enako nesmiselno, kot če bi znanost krivili za atomske bombe, kemično orožje, digitalno sovraštvo ali napade z droni.

Tako religija kot znanost sta del človeštva vse od začetka časa. Obe sta se izkoriščali v dobre ali zle namene, odvisno od tega, kdo se ju je poslužil. Rekli bi lahko celo, da ju ločuje prav njuna napačna uporaba. Religija se brez znanosti spremeni v dogme in predsodke. Osredotoči se na dobesedne interpretacije in nepremišljeno, fanatično opazovanje vsake vejice v svetih knjigah. Znanost brez religije pa začne birokratsko zasledovati najmanjše podrobnosti, pri čemer ji manjka vizije in vsakršnega premisleka o moralnih posledicah. Prav to znanstvenike vodi, da se ženejo za velikimi dosežki, pri čemer ne pomislijo na dobro človeštva.

Brez religije bi bili oropani za številne zaklade človeštva, kot so jamska umetnost v Altamiri, piramide, Sikstinska kapela, Bhagavat Gita in renesančna umetnost, ter za podvige številnih idealistov 20. stoletja kot sta Ghandi in Martin Luther King.

**RELIGIJA JE VSE TISTO, KAR ZDRUŽUJE:
ČLOVEKA Z BOGOM IN NARAVO, ČLOVEKA S
SOČLOVEKOM, ČLOVEKA S SAMIM SEBOJ.**

A kaj je religija?

Čudovito definicijo je podal Albert Einstein:

"Verujoči človek je predan v smislu, da ne dvomi v pomen nadčloveških stvari in ciljev, ki ne potrebujejo racionalnega razmišljanja niti jih z njim ni mogoče doumeti ... V tem smislu je religija staro prizadevanje človeštva, da bi se jasno in popolnoma zavedalo teh vrednot in ciljev ter vseskozi krepilo njihov vpliv in učinek. Če človek na religijo in znanost pogleda na ta način, konflikt med njima ni mogoč. Kajti znanost se lahko vzpne le do tega, kar je, in ne do tistega, kar bi moralo biti ..."

Jorge Livraga religijo definira širše: kot vse tisto, kar združuje: človeka z bogom in naravo, človeka s sočlovekom, človeka s samim seboj.

Tretjič, politiko lahko opredelimo kot znanost in umetnost vodenja.

Znanost zato, ker se politika ukvarja z ljudmi, ki delujejo v skladu z naravnimi zakoni, fiziološkimi mehanizmi in mentalnimi načeli. Umetnost pa zato, ker se ne ukvarja z roboti, ampak z ljudmi, ki imajo čustva, potrebe in sanje, zaradi katerih vseskozi bijejo notranji boj za usklajevanje vseh svojih vidikov.

Vodenje ni manipulacija, temveč poziv k izražanju višjih vidikov tistih, ki so vodeni, s prizadevanjem za višje cilje ali ideale. Tisti, ki vodijo, niso popolni ljudje. Imajo pa boljše izhodiščno točko, saj imajo vizijo. Vidijo lahko boljše prihodnost, ki je drugi ne morejo, saj so izmojstrili veččine in lastnosti, ki jih morajo imeti, da bi poosebljali to prihodnost, da bi bili zgled vizije, ki jo prinašajo.

Brez te vizije nimamo vodij, temveč le "šefe", administratorje ali biurokrate oziroma v najslabšem primeru ... no, samo ozrite se naokoli.

Politike se je, tako kot religije, oprijel smrad tistih, ki so jo izrabili za lastne potrebe. A ne pustimo se zavesti, brez prave politike družba ne more obstajati. Vsak napredek, vsak kolektivni premik naprej so omogočili pravi vodje ali ljudje, ki so politiko uporabili v skladu z njenim pravim namenom.

POLITIKO LAHKO OPREDELIMO KOT ZNANOST IN UMETNOST VODENJA.

Nenazadnje je tu umetnost.

O umetnosti je težko govoriti kot o enem konceptu, saj ima vsakdo svoj okus, ki se pri vsakem od nas spreminja in razvija skozi čas.

Zavoljo enostavnosti pa lahko umetnost opredelimo kot iskanje lepote.

Čeprav nekateri pravijo, da je lepota v očeh opazovalca, in četudi to deloma drži, so nekatere stvari univerzalno lepe.

Nikoli še nisem srečal človeka, ki bi rekel, da so metulji in sončni zahod grdi. Tega niti ne pričakujem. Želim povedati, da, čeprav imamo drugačne okuse in kulturna ozadja, gotovo obstajajo tudi univerzalni vidiki lepega.

Kaj lahko trdimo za lepoto?

UMETNOST JE ISKANJE UNIVERZALNEGA LEPEGA.

Lepota na nas naredi vtis, ob njej nam zastane dih. Ni racionalna. Nikoli je ne bomo mogli opredeliti z besedami in za to niti ni potrebe. V soju lepote se končajo vse besede, nobene potrebe ni po tem, da bi namestili znak "ploskajte, to je lepo". Lepota govori zase.

A za dožemanje lepote moramo odstraniti notranje zidove. Le tako bo njen veličastni vpliv lahko vstopil v nas. Če v sebi nosimo grobost, so naše oči prekrite s temo, ki je ne more razgrniti niti lepota.

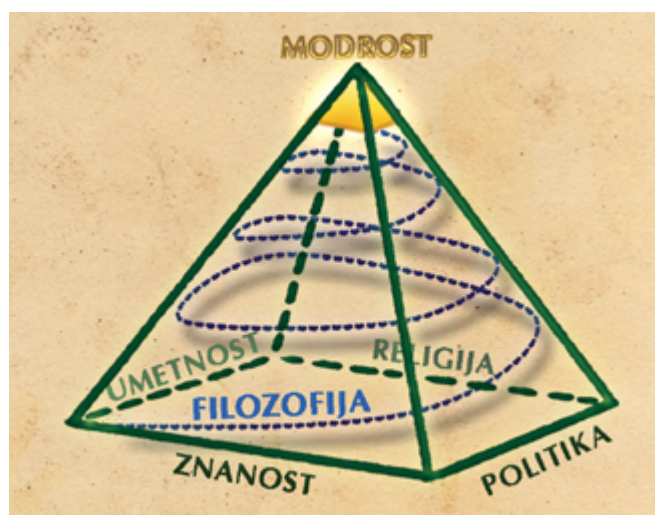
Kaj pa umetnik? Umetnik je srečnež ali nesrečnež, ki lahko lepoto, ki prihaja od drugod, zazna neposredno in jo prenese v oblike, ki jih lahko zaznamo preostali smrtniki.

Znanost, religija, politika in umetnost.

Še vedno nekaj manjka. Te štiri poti mora povezati nit filozofije, ljubezni do modrosti – edine vede, ki nam lahko pokaže, da se za besedami in nesporazumi skriva ključen skupen element vseh štirih področij: človeško bitje in njegova pot. Zato si začnimo predstavljati drugačno prihodnost. Če namreč sadimo enaka semena, ne moremo pričakovati drugačnih sadov.

Predstavljajmo si prihodnost, v kateri bodo različni vidiki človeškega življenja združeni namesto ločeni. Prihodnost, v kateri bodo znanost, religija, politika in umetnost sodelovale za ustvarjanje boljšega sveta. 🌱

ŠTIRI POTI MORA POVEZATI NIT FILOZOFIJE.

K R O M L E K I

IZ ALMENDRESA

JOSE CARLOS
FERNANDEZ

V POKRAJINI ALENTEJO, NA PORTUGALSKEM, SE KOT VELIKANI IZ PRETEKLIH DNI, KI NAS JE UROK PREOBRAZIL V KAMEN, DVIGUJEMO VELIČASTNI IN NEPREMIČNI. NEPREMIČNO ZREMO PROTI OBZORJU, NA KATEREM SONCE ZJUTRAJ PREBUJA MESTO ÉVORA. POZNAJO NAS KOT KROMLEKE IZ ALMENDRESA.

Naš pogled je resen in strog, skalnat pogled, kot bi vas želeli spomniti na čas in življenje, ki tečeta. Naše duše sanjajo, da ponoči plešejo pod sijočimi očmi, ki jih vi imenujete zvezde, a te so veliko več – so naši bogovi in učitelji, s katerimi komuniciramo. Sanjamo, da plešemo, da, vendar naša okamnela telesa ne sledijo več temu plesu, ki nas je razporedil v krog, v obroč, od koder izvira tudi irsko ime *cromlech*. Smo menhirji, pokončne skale, ki jih v vaših knjigah in na vaših zemljevidih omenjate kot "kromleke iz Almendresa".

Vaši strokovnjaki pravijo, da smo bili izklesani in razpostavljeni po tej sveti planjavi pred 7000 leti in da so nas na začetku, v obdobju, ki ga imenujete srednji neolitik, obrtniki, ki so nas izoblikovali, razpostavili v dva majhna koncentrična

kroga, ki so jima tisoč let pozneje dodali širšo elipso ali morda oval, ki je njuni osi poravnal s smermi neba. S svojimi kovinskimi prsti ste prekopali zemljo, da bi našli dokazenaše starosti, toda pozneje so vas vaši lastni predsodki zaslepili. Kdo ve? Morda smo stari toliko, kot pravite, ali pa smo morda veliko, veliko starejši ... Toda to nas ne bo prebudilo iz našega kamnitega spanja, ki edini hrani resnični ključ o tem, kdo smo bili. In o tem, kar si še želimo postati, in nas, mrtve kamne, dviguje proti neskončnemu nebu ter nam razkriva naše resnično bivališče, kjer prebivamo skupaj z našimi ljubljenimi Učitelji. V mirnih nočeh te puste pokrajine Alenteja, ki jo je s svojimi verzi ovekovečila vaša najljubša pesnica, Florbela Espanca, in v njenih dnevih slepeče modrine nam nebo daje obljubo, da se bomo nekoč vrnili, našo večno obljubo.

94 bojevnikov nas je, podnevi smo kot kipi, ponoči kot sence ... Toda bilo nas je veliko več kot sto. Nekateri smo padli in se pozneje ponovno dvignili, toda daleč od mesta, kjer bi morali stati, na mestu, ki je tako natančno določen, da se njega ne bi smeli oddaljiti niti za ped. Druge so neusmiljeno izruvale barbarske roke, s čimer so bile izruvane tudi njihove svete korenine in so se spremenili v stebre hiš ali v ograde za krave in prašiče. Nihče ni slišal njihovih tožb in agonije, potem ko so bili ločeni od te kamnite vojske v službi Velike Moči, ki vlada na nebu ... Če pa nas je kdo že slišal, je to ječanje zamenjal za šumenje vetra, ki poljublja kamne, iz katerih so sestavljena naša telesa.

Nosimo simbole za prepoznavanje, krog večne navzočnosti božanskega, čigar živa podoba je sonce; luna je ladja, ki prenaša semena življenja in omogoča njihovo rast s svojim magnetnim vplivom, ki povzroča tudi plime in oseke; zakrivljena palica, simbol bogov, ki nas vodijo v temi, pastirji ljudi, katerih odraz na zemlji so resnični kralji, predani Bogu in svojemu ljudstvu. Toda kaj vam pomenijo te ideje, kaj vam pomenijo ti simboli? Kaj je za vas danes krog, če niste zmožni najti nobenega središča, ki bi vam dal stabilnost, in se vaša življenja ne vrtijo okoli nobene osi, temveč se namesto tega razblinijo v fantazijah? Kaj je za vas luna kot ladja, če vam manjka imaginacije in se je rak nore fantazije polastil vaših

umov ter uničil tisto najboljše, kar so ustvarili, in iz vaše prihodnosti naredil pusto deželo? Kaj je pastirska palica, če niste zmožni prepoznati tistih, ki jih je poslal Bog, da bi bili vaši vodniki v temi, ter namesto tega sledite vsakršnemu hipnotičnemu prividu, ki laska vaši nečimrnosti, in mislite, da vas varuje pred vašimi strahovi, kadar vas resničnost pahne v žrelo strahu?

Ali pa ste morda mislili, da je naša prvotna oblika dvojnega kroga naključje in da je naključje to, da je naša razporeditev pozneje postala elipsasta? Niste pomislili, da je jajce najpopolnejši simbol življenja in da se Gospodarica življenja, Mati narava upodablja kot jajce? Jajce je bilo namreč kot sveti simbol vključeno v kozmogonijo vseh ljudstev na svetu in častili so ga tako po obliki kot po svojem notranjem misteriju. Niste pomislili, da je sama oblika naših teles jajčasta, kot da bi se v nas zvijala kača modrosti in moči ali da bi v naši notranjosti ostajala skrita, kot glasnica nekaterih glasov zvezd? In mar jajčasta oblika ne nastane z združitvijo dveh krogov, kot bi šlo za dve povezani ravni obstoja – ene, ki pripada nebu ali duhu, in druge, ki pripada zemlji ali materiji? Ti ravni obstoja se rodita, ko se začasno združita ali povežeta.

Še bolj skrivnostne se vam bodo zdele te male vdolbine, vrezane v enega od naših teles, in porekli boste, da so modreci, ki

so nas uporabljali v enigmatičnih ceremonijah, imeli nekatere dragocene kamne, kot da bi te vbokline bile odtisi prstana, da bi se lahko v njih zrcalile nekatere zvezde. Kdo ve? Poskušajte v njih s pomočjo vode, ki jo lahko uporabite kot ogledalo, videti plejade, vidne in nevidne, saj vedite, da od njih k nam prihaja božanski duh, ki ga ne zaznate, čeprav bodo nekateri, ki jih je obsedla nora fantazija, o njih govorili take neumnosti, da jih profanirajo še bolj kot nevednost, saj je njihova fantazija destruktivna oblika te iste nevednosti.

Niste pomislili, da podobno kot Zemlja nezaznavno vibrira, s tako nizko frekvenco, da jo lahko zaznajo le subtilna čutila, vibrirajo tudi naša kamnita telesa; in da oblika, v katero so nas razporedili naši graditelji, egipčanski svečeniki, omogoča, da kamnit pevski zbor, ki ga sestavljamo, stopi v resonanco z veličastnim pevskim zborom zvezd v nekaterih trenutkih leta? Niste pomislili, da se sama živa moč arhetipov tako razkrije v vsej svoji dinamiki, kot navzočnost Boga, Večna resnica, preobražena in živa v simbolu, v zvoku ali zvezdni

moči? Pomislite na svoje radie in si predstavljajte, da bi lahko zaslišali glas, večni klic zvezd, ne za to, da bi vam povedale, kaj početi v vsakem trenutku, temveč da bi vedno vedeli, ali so vaša dejanja v skladu s to popolnostjo, h kateri stremite, da bi ta Glas tišine postal merilo vaših življenj in trajen dokaz Boga, vedno nespoznatnega, a navzočega.

In kako? Niste še preučevali lastnosti nekaterih kamnin, na primer kvarca, vgrajenega v naša granitna telesa? Ko se nanje vpliva z mehničnim dražljajem (na primer zvočno vibracijo), ne glede na to kako šibak ali močan je dražljaj, ga spremeni v svetlobni sij, čeprav ga golo oko ne more zaznati.

Nasprotno pa, kadar zavibrirajo ti kamni iz kvarca v soglasju z nekaterimi svetlobnimi frekvencami, te elektromagnetne valove spremenijo v mehanske impulze, podobno kot utripanje srca, podobno kot tisti, ki ohranja tiktakanje vaših ur iz kvarca. To torej verjetno delajo nekateri kamni, najdeni na nekaterih mestih, s svetlobo nekaterih zvezd, katerih frekvence so harmonične. To lahko imenujete piezoelektrični pojav in morda so bili nekateri antični svečeniki strokovnjaki v ustvarjanju teh "tonalnih" piezoelektričnih pojavov. K temu dodajte zakon resonance ali simpatije, ki je veliko načelo skrivne znanosti, in dobili boste teoretično podlago za lovljenje vibracij in svetlobe zvezd ter njihovo spreminjanje, ki ga omogočijo arhetipi, katerih te skupine zvezd so simboli. Smo torej oltar neznanemu Bogu, ki je večno prisoten v srebrnem mrmranju zvezd, teh cvetov, ki rastejo na vrtu večnosti. Vendar ne delajte neumnosti, saj ne poznate niti abecede te izgubljene znanosti, in ne pustite se zavesti duhovnim prevarantom, ki so svoje lastne duše obsodili in uničili s tem, ko so jih ujeli v svoje pasti in pogubili tudi druge.

Vaša pesnica ljubezni, **Florbel Espanca**, je večkrat začutila bratsko povezavo s tem, kar smo bili in kar smo. Ta pesnica je na tem alentejskem področju, zelo blizu mesta, kjer stojimo, ne da bi to vedela, zapisala:

*Moja duša je kot nagrobni kamen,
stoječ na samotni gori,
vprašujoč drhteče nebo!*

DHAMMAPADA – POT POPOLNOSTI

Dhammapada je tekst, ki je bil po Budovem nauku zapisan po njegovi smrti, zapisali so ga njegovi učenci.

Buda pravi, da se je mogoče osvoboditi od trpljenja, če človek stopi na pot pravičnosti, dobrote in plemenitosti, saj smo sami tisti, ki s svojimi dejanji ustvarjamo lastno prihodnost.

Dhammapada je zbirka izrekov in nasvetov za vsakdanje življenje, ki so stoletja navdihovali tako kralje kot puščavnike, tako moške kot tudi ženske, kajti, kot pravijo budisti, pravila Poti popolnosti so enaka za vse.

Spodnje vrstice so izbor kitic iz razdelka, ki je podnaslovljen SVETOVI.

*Zbudi se v resničnost,
naj te iluzija ne zavede.
Kdor hodi po poti vrline,
srečen bo tako na tem, kot na drugem svetu.*

*Hodi po poti vrline,
ne hodi po poti zla.
Kdor hodi po poti vrline,
Bo srečen tako na tem, kot na drugem svetu.*

*Glej na ta svet kot na milni mehurček,
kot odsev.
Če gledaš na svet tako,
te Gospodar smrti ne bo opazil.*

*Pridi in poglej;
ta svet je kot bleščeča kraljevska kočija.
Neumni se pogubijo v njem,
modri pa se nanj ne navežejo.*

*Ta, ki prej je bil zaslepljen,
zdaj pa je osvobojen iluzij,
kot luna, ki jo odstrejo oblaki,
razsvetli ta svet.*

*Ta, čigar pretekla zla dejanja
prenehala so s sedanjimi dobrimi deli,
kot luna, ki jo odstrejo oblaki,
razsvetli ta svet.*

*Slepi so ljudje tega sveta.
Redki so tisti, ki vidijo jasno.
Redki so tisti, ki se dvignejo v nebo,
kot ptice, ki se osvobodijo mreže.*

*Labodi letijo proti soncu,
ljudje z notranjo močjo letijo proti nebu,
modri zapuščajo ta svet,
ko premagajo Maro in njegovo vojsko.*

NAPOVEDNIK DOGODKOV

Dogodki za mesec JULIJ IN AVGUST 2019.

Dogodki potekajo v prostorih Nove Akropole v Ljubljani in Mariboru ali na vnaprej razpisani drugi lokaciji.

VELIKO SRCE ANTONIA VIVALDIJA

Predavanje in predvajanje glasbenega dela z razlago

TOREK, 9. JULIJ, OB 19:00

Nova Akropola - Tyrševa 7, Maribor

Vstop prost!

BITI GOSPODAR SVOJEGA ČASA PO STOIČNEM UČENJU

Predavanje

ČETRTEK, 18. JULIJ, OB 19:00

Nova Akropola - Wolfova 8, Ljubljana

Vstop prost!

12 ŽIVLJENJSKIH NALOG PO MITU O HERAKLEJU

Predavanje

TOREK, 30. JULIJ, OB 19:00

Nova Akropola - Tyrševa 7, Maribor

Vstop prost!

LEONARDO DA VINCI ŽIVLJENJE IN DELO

Predavanje

ČETRTEK, 1. AVGUST, OB 19:00

Nova Akropola - Wolfova 8, Ljubljana

Vstop prost!

KNJIGE IN REPLIKE V PRODAJI

Knjige in replike lahko kupite v prostorih Nove Akropole.

Lahko jih naročite tudi preko maila na info@akropola.org.

NAŠE KNJIGE

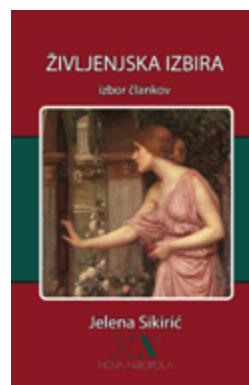
FORMAT 130 X 205 mm
176 STRANI
TRDA VEZAVA
CENA: 10 €

FORMAT 130 X 205 mm
112 STRANI
TRDA VEZAVA
CENA: 10 €

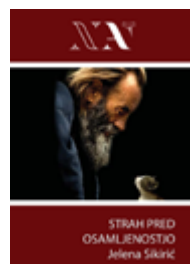
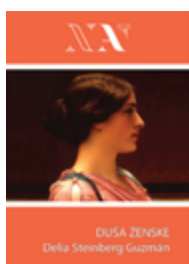
FORMAT 130 X 205 mm
64 STRANI
TRDA VEZAVA
CENA: 10 €

FORMAT 130 X 205 mm
159 STRANI
TRDA VEZAVA
CENA: 12 €

FORMAT 130 X 205 mm
102 STRANI
TRDA VEZAVA
CENA: 10 €

FORMAT
105 X 148 mm
32 STRANI
MEHKA VEZAVA
CENA: 2 €

ARHEOLOŠKE REPLIKE

Arheološke replike so kopije motivov iz različnih časovnih in kulturnih obdobij in predstavljajo kulturno dediščino človeštva. Vsak posamičen izdelek je skrbno izdelan v ateljeju Nove Akropole. Vsaka replika ima tudi simboličen pomen, zato je lahko odlično darilo.

Grčija in Rim

Egipt

Slovenija

**ČE BI RAD ZGRADIL LADJO,
NE SILI LJUDI K ZBIRANJU LESA
IN NE DODELJUJ JIM NALOG IN DELA,
TEMVEČ JIH RAJE NAUČI HREPENETI
PO NESKONČNI PROSTRANOSTI MORJA.**

ANTOINE DE SAINT-EXUPERY